

အမှာစာများ

ဒေါက်တာခင်မောင်ဝင်း (သင်္ချာ)
တက္ကသိုလ်ရွှေရီဝင်း
မောင်ရစ်

နိဒါန်း

အပိုင်း (၁)

သူတို့၏ ငယ်စဉ်ဘဝ
ဘဝဆိုတာရုန်းကန်ရစမြဲ
ကံမကုန်တော့ ပြန်ဆိုကြ
အိတ်ချီဂျီဝဲလ်နှင့် တွေ့ဆုံခြင်း
ဘဝခရီးဖော်
စစ်တွင်းဘဝများ
စစ်အပြီး
သူတို့၏ ပညာရေး

အပိုင်း (၂)

အေးရိပ်သာ
စာရေးဆရာများ၏ ရွှေခေတ်
အောင်ချမ်းသာ (လှည်းတန်း)
K ထံကစာ
ညိမ်းချမ်းရေးရှာပုံတော်

အပိုင်း (၃)

အမိပ္ပယ်ရှိသောဘဝ
ဥက္ကလာပဘိုးဘိုးကြီးနှင့် ဥက္ကလာပမေမေကြီး
ဂွမ်းနှစ်ပုံ
ပျော်တော်ဆက် ကျဆုံးခန်း

အပိုင်း (၄)

လူသူဝေးကွာ ရိပ်သာယာ
မေမေကြီးနှင့် သူ၏ နိုင်ငံခြားသားမိတ်ဆွေများ
မမေနိုင်စရာများ
ဘုရားလည်းဖူးရင်း
စင်မြင့်ပေါ်က မေမေကြီး
တစ်ထောင့်ကိုးရာရုတ်ဆယ့်လေး

အပိုင်း (၅)

အေးချမ်းသောကမ္ဘာ
ပြည်ရိပ်သာကထမနဲ့ပွဲများ
ကမ္ဘာကြီးကကျဉ်းကျဉ်းလေး
ကြုံခဲ့ရဘဝအထွေထွေ
တန်ခိုးအာဏာဆိုတာ ငါ့အတွက်အစာမဟုတ်

အပိုင်း (၆)

နံ့မယ်က ဘယ်လောက်များအရေးကြီးသလဲ
ကြံ့ခိုင်နေဆဲ သူတို့ရဲ့ စိတ်ဓါတ်များ
ယနေ့သည် ရှိနေပါစေ
အမျိုး၏ ရွှေလျားခြင်း
ဘဘကြီး၏ဆန္ဒ
ဆက်လျှောက်ရဦးမည့် ဘဝခရီး

အပိုလက်ဆောင်

ကျင်းပဖြစ်ခဲ့တဲ့ ၂၀၁၅ နှစ်တစ်ရာပြည့်ပွဲ
နှစ်တစ်ရာပြည့်မြင်ကွင်း
နှစ်တစ်ရာတုန်းက ပြောဖြစ်ခဲ့တဲ့စကားများ

ရက်စွဲမှတ်တမ်းများ

ဦးခင်မောင်လတ်
ဒေါ်ခင်မျိုးချစ်

ထွက်ရှိခဲ့သောစာအုပ်များစာရင်း

ဒေါက်တာခင်မောင်ဝင်း
တက္ကသိုလ်ရွှေရီဝင်း
မောင်ရစ်
ဂျွန်နီယာဝင်း
A Memory of My Grandparents

နိဒါန်း

မေမေကြီးဒေါ်ခင်မျိုးချစ်၏ အသက်၉၉နှစ်ပြည့် မွေးနေ့ ၂၀၁၄ခုနှစ် မေလ ၁ ရက်နေ့မှာ ကျွန်မ၏ အဘိုးနှင့်အဘွားဖြစ်သော ဦးခင်မောင်လတ်နှင့် ဒေါ်ခင်မျိုးချစ်တို့၏ ၂၀၁၅ခုနှစ်မှာ ကျရောက်မည့် နှစ်တစ်ရာပြည့်အတွက် အမှတ်တရ စာအုပ်တစ်အုပ်ရေးဖို့ အကြံရခဲ့ပါသည်။ ကျွန်မ၏ မိဘများနှင့် ကျွန်မ၏ အများအပြားဖြစ်သူ မောင်ရစ်တို့က ကျွန်မကိုရေးဖို့ အားပေးကြကာ စရေးသည့်အချိန်ကစလို၊ ဝိုင်းဝန်းကူညီပေးခဲ့ကြပါသည်။ သူတို့၏ အကူအညီမပါပဲ သည်စာအုပ် 'A Memory of My Grandparents' ၂၀၁၅ မေလ အမှီမထွက်နိုင်ပါ။ အဲသည်စာအုပ်ထဲမှာ ဓါတ်ပုံပေါင်း ရာချီပြီးထည့်ထားကာ ထောင်မျီတဲ့ သတင်းအချက်အလက်တွေ၊ သမိုင်းဝင်ရော သမိုင်းမဝင်ရော - ရောယှက်နေတဲ့ အကြောင်းအရာတွေကို ဘဘကြီးမေမေကြီးတို့၏ အမှိုက်ပုံ၊ အမှတ်တရပုံတွေ ထဲကနေ တူးထွေးဖော်ကာ ဖော်ထုတ်ရေးသားချက်တွေဖြစ်လို့ စာဖတ်သူများအတွက် ဖတ်ရကျိုးနပ်မယ်ဟု ထင်ပါသည်။ သူတို့အကြောင်း သည်နိဒါန်းပျိုးကတော့ ကျွန်မ၏ သူတို့အပေါ် မြင်မိသော အမြင်လို့ပဲဆိုကြပါစို့။

(ဘဘကြီးဦးခင်မောင်လတ် - ၁၉၆၅ခုနှစ်(၈) နှင့် ဘဘကြီးဆေးပျံလိပ်သောက်နေသည့်ဓါတ်ပုံ(ယာ)။)

ဘဘကြီးဦးခင်မောင်လတ်က အင်္ဂလိပ်စာဆရာကြီးဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်မမျက်စိထဲမှာ ဘဘကြီးက ကျောင်းဆရာ ပုံစံပေါက်ပြီးသားဖြစ်သည်။ ဘဘကြီး၏ ပုံသဏ္ဍာန်က ကျွန်မအတွက်တော့ စုံထောက်ကြီး ရှားလော့ဟုမ်းကို ပြေးမြင်မိသည်။ ကုတ်အင်္ကျီအရည်ကြီးနှင့် ဆေးပျံလိပ်ကြီးသာ ပါးစပ်မှာ ခဲထားလိုက်ရင် တကယ့်ကို သက်ရှိရှားလော့ဟုမ်းပါပဲ။ ဘဘကြီး ဆေးပျံလိပ်သောက်တာ တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးပါ။ သို့သော် ဆေးပျံလိပ်တော့ သောက်တဲ့အကျင့် ရှိပုံရပါသည်။ ကျွန်မ ဘဘကြီးဆေးပျံလိပ်သောက်နေတဲ့ ဓါတ်ပုံ မြင်ဖူးတယ်လေ။ ကျွန်မကြားဖူးတာတော့ ကျွန်မတို့ အများမောင်နှမတွေတော့ ဆေးပျံလိပ်သောက်တာ ဖြတ်လိုက်သတဲ့။ သူ့ရဲ့မြေးထီးကလေးက သူ့ကို အတုယူပြီး ဆေးပျံလိပ်သောက်တဲ့အကျင့် စွဲသွားမှာ စိုးလို့ဖြစ်ပါသည်။ ဘဘကြီးက ၅ပေ ၁၀လက်မ လောက်ရှိတဲ့ အရပ်ရှည်ရှည်ပါ။ ဘဘကြီးရဲ့ ပြုံးနေတဲ့ နူးတံခမ်းအနံ့က သနားကြင်နာမှုကို ပြသနေတယ်လို့ ယူဆရပါသည်။ ဘဘကြီးဟာ The Working People's Daily အင်္ဂလိပ်သတင်းစာမှာ အယ်ဒီတာချုပ်အဖြစ် ၁၉၆၃ခုနှစ်မှ ၁၉၆၈ခုနှစ်ထိ

အလုပ်လုပ်ခဲ့ပါသည်။ နောက်တော့ စာသင်သည့်အလုပ်ဖြင့်သာ ဘဝခရီးကို လျှောက်လမ်းဖို့ ရွေးချယ်ခဲ့တာ ဖြစ်ပါသည်။

(မေမေကြီး ဒေါ်ခင်မျိုးချစ် ကိုကုလားထိုင်ပေါ်မှာ စာရေးချင်ရေး၊ စာဖတ်ချင်ဖတ်နေတာ မြင်နေကျဖြစ်ပါသည်။)

အဘွားဖြစ်သူမေမေကြီး ဒေါ်ခင်မျိုးချစ်သည် စာရေးဆရာ၊ သတင်းစာဆရာတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ မေမေကြီး ရေးသားခဲ့သော စာအုပ်များမှာ The 13 Carat Diamond and Other Stories (1969), Anawrahta of Burma (1970), Colourful Burma (1976), Burmese Scene and Sketches (1977), Flowers and Festivals round the Burmese Year (1980), A Wonderland of Burmese Legends (1984)အစရှိသည်ဖြစ်ပါသည်။ သူရေးသားခဲ့သော စာအုပ်များသည် မြန်မာနိုင်ငံမှာသာမက နိုင်ငံတကာက စာဖတ်သူများကြားထဲကိုပါ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ ၁၉၅၈ခုနှစ်မှ ၁၉၆၀ ခုနှစ်ကြား အပတ်စဉ် Working People's Daily တွင် ရေးသားခဲ့သော Quest for Peace ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုင်ရာ ဆောင်းပါးများသည် နိုင်ငံခြားသားများအား ဗုဒ္ဓဘာသာ ယဉ်ကျေးမှုများနှင့် မြန်မာလူမျိုးများ၏ နေ့စဉ်ဘဝတွင် ကျင့်သုံးလိုက်နာနေကြသော ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုင်ရာ အလေ့အကျင့်များကို သိရှိနားလည် လက်ခံလာစေခဲ့ပါသည်။ အရပ်ရှည်ရှည် ဝိနိဝိနိပါးပါးနှင့် ခပ်ပျော့ပျော့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပိုင်ဆိုင်ထားပေမယ့် တင်းမာတဲ့မျက်နှာထား၊ စူးရှတဲ့ မျက်လုံးများနှင့် ပြတ်သားတဲ့အသံဟာ သူ့ရဲ့ စွန့်အားရှိသော စိတ်ဓါတ်နှင့် ခေါင်းမာမှုကို ပြသနေတယ်လို့ ယူဆရပါသည်။ မေမေကြီးက မြန်မာဝတ်စုံကိုသာ အမြဲတမ်းဝတ်ဆင်လေ့ရှိပါသည်။ မေမေကြီးကို ကုလားထိုင်မှာ စာအုပ်တစ်အုပ် ထိုင်ဖတ်နေတာ၊ ဒါမှမဟုတ် တစ်စုခုကို ရေးခြစ်နေတာကို တွေ့ရလေ့ရှိပါသည်။ မေမေကြီးသည် ရှိတ်စပီးယားပြဇာတ်ထဲက စကားလုံးများ၊ သို့မဟုတ် ရှေးကဗျာများကို ဂုဏ်ယူစွာ ရွတ်ဖတ်နေလေ့ရှိပါသည်။ မြန်မာစာပေထဲက ဆရာဦးပုည၏ နံမယ်ကျော် စာကြောင်းများကိုလဲ အလွတ်ရပါသည်။ မေမေကြီးက သူငယ်ငယ်တုန်းက သည်လိုစာကြီးပေးကြီးတွေကို သေသေရာရာ ကျက်မှတ်ခဲ့တဲ့သူ တစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်ပါသည်။ သူတို့နှစ်ဦးစလုံးသည် ၁၉၁၅ခုနှစ်မှာ မွေးဖွားသူများဖြစ်ပါသည်။ သူတို့နှစ်ဦး စစ်အတွင်းကာလမှာ တွေ့ဆုံခဲ့ကြကာဆင်းရဲသော ဘဝများကို ဖြတ်သန်းခဲ့ကြရပါသည်။ ဂျပန်ခေတ်အတွင်းမှာဆိုရန်ကုန်မြို့ရဲ့ ပလက်ဖောင်းပေါ်မှာ ဖိနှပ်ထုတ်တွေနဲ့ လှည့်လည် ပြီးဖိနှပ်များ ရောင်းခဲ့ကြရပါသည်။ တိုင်းပြည်ရဲ့ ခက်ခဲ ကြမ်းတမ်းတဲ့ အချိန်တွေနဲ့ စစ်အတွေ့အကြုံတွေကို မျက်မြင်တွေ့ခဲ့ကြရပြီး စာရေးဆရာတွေ၊ ကဗျာဆရာတွေ၊ သတင်းစာသမားတွေ၊ နိုင်ငံရေးသမားတွေအပြင် ကွန်မြူနစ်တွေနဲ့တောင် အသိအကျွမ်းတွေ ဖြစ်ခဲ့ကြရပါသည်။ သူတို့ရဲ့ မိတ်ဆွေတွေက အရေးပါတဲ့ နေရာတွေမှာ ရောက်နေကြပေမယ့် သူတို့ရွေးချယ်လိုက်တာက ကျောင်းဆရာဝန်နှင့် စာရေးဆရာဘဝ ဖြင့်ဘဝကို အေးအေးဆေးဆေး တည်ဆောက်သွားဖို့ပဲ ဖြစ်ပါသည်။

A Memory of My Grandparents စာအုပ်ကို ရေးသားစဉ်က ဘဘကြီးမေမေကြီးတို့၏ စိတ်ကူးများကို သိမြင်နိုင်ဖို့ (မေမေကြီး အနော်ရထာရေးတုန်းက သစ်တစ်ပင်အောက်မှာ တရားထိုင်ရင်း ပုဂံသူရဲကောင်းများ ပေါ်လာတာကို စောင့်နေသလို) ကျွန်မလဲမျက်စိကို(ခနတော့) မှိတ်ကာ အာရုံထဲမြင်မိဖို့ကြိုးစားရင်း၊ အိပ်မက်ထဲမှာလဲဘဘကြီး မေမေကြီးတို့ကို တွေ့ရင်သည်စာအုပ်ထဲ ဘာတွေများ ဖြည့်စွက်ချင်သေးလဲဟု မေးကြည့်ဖို့မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် ထပ်မံတလဲလဲ ပုံဖော်ကြည့်မိခဲ့ပါသည်။

သူတို့နှစ်ဦး အခုဆို မိုးကောင်းကင်မှာတွေ့နေကြမလား သို့မဟုတ် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် တို့၏ယုံကြည်ရာအတိုင်း ဘုံတစ်ခုခုမှာဖြင့် ဆုံတွေ့လျက်နေကြလေပြီဟု စိတ်ကူးဖြင့် တွေးနေလျက်၊ ကျွန်မအခုစာရေးနေတာကို သူတို့နှစ်ဦး တွေ့မြင်ကြကာ၊ သူတို့ရဲ့ ခပ်တုံးတုံး မြှေးတစ်ကောင်က သူတို့ထားရစ်ခဲ့တဲ့ အမှတ်တရ ဟောင်းနွမ်းစုတ်ပြတ်နေတာတွေကို ဘယ်လို တူးဖော်ရှာဖွေ ကောက်ယူပြီး၊ ဘယ်ဟာကို လျှို့ဝှက်ထားရမယ်မသိ၊ ဘယ်ဟာကို ဖြင့်သည်အတိုင်းထားရမယ်မသိပဲ တွေ့ကရာအကုန် သိမ်းဆည်းစုပေါင်းလို့ အိပ်သူနာမောက် ချရေးနေတာကို တွေ့မြင်နေကြပေလိမ့်မည်။ သူတို့သဘောတူသည်ဖြစ်စေ၊ မတူသည်ဖြစ်စေ၊ သူတို့အကြောင်းတွေကို လူတွေသိအောင် ချပြလိုက်ပါပြီ။ ကျွန်မအတွက်တော့ သူတို့၏မြေးအဖြစ် မွေးဖွားကာ၊ သူတို့ဘဝတွေကို ယခုလို ပုံဖော်ရေးပြဖို့ အခွင့်အရေးရလိုက်ခြင်းအတွက် စိတ်ကျေနပ်မှုကလေးတော့ ရှိမိပါတော့သည်။

ယခုစာအုပ်သည် 'A Memory of My Grandparents' စာအုပ်ကို မြန်မာဘာသာဖြင့် ကိုယ်တိုင် ဘာသာပြန်ဆိုခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ၂၀၁၅ခုနှစ် မေလတွင် ထိုအင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် စာအုပ်ထွက်ရှိခဲ့ကာ ၂၀၁၅ခုနှစ် မေလ ၉ ရက်နေ့တွင် ဘဘကြီးဦးခင်မောင်လတ်နှင့် မေမေကြီး ဒေါ်ခင်မျိုးချစ်တို့၏ နှစ်တစ်ရာပြည့်နှင့် ရာပြည့်ပုဂ္ဂိုလ်များ တွေ့ဆုံပွဲကို သူတို့ နေထိုင်ခဲ့ကြရာ ပြည်ရိပ်သာကြီးတွင် ကျင်းပခဲ့နိုင်ပါသည်။ ထိုနေ့က တက်ရောက်ခဲ့ကြသော မေမေကြီးဘဘကြီးတို့အား ချစ်ခင်မေတ္တာရှိကြသော ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းကို စာအုပ်လက်ဆောင်ပေးနိုင်ခဲ့ခြင်းသည် ထိုစာအုပ်ထုတ်ဖြစ်ခဲ့ခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက် အောင်မြင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုနေ့က ၂၀၁၅ခုနှစ်တွင် ရာပြည့်ပွဲသူများဖြစ်သည့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၊ လူထုဒေါ်အမာတို့အပြင် ၂၀၁၆ခုနှစ် ပေဖော်လီရီလတွင် ရာပြည့်မည့် ဗိုလ်အောင်ကျော်ကိုပါ ထည့်သွင်းပြီး အမှတ်တရပွဲ လုပ်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ဗိုလ်ချုပ်တင်ဦးနှင့် ဆရာဦးမိုးသူတို့က တက်ရောက်ခဲ့ အမှတ်တရစကားများ ပြောခဲ့ကာ မိသားစုဝင်များဖြစ်သော ဒေါက်တာခင်မောင်ဝင်း၊ တက္ကသိုလ်ရွှေရီဝင်း၊ ကာတွန်း မောင်ရစ်နှင့် ကျွန်မ - ဂျွန်နီယာဝင်း တို့က အမှတ်တရ၊ ကျေးဇူးတင် စကားများ ပြောခဲ့ကြပါသည်။ ထိုနေ့တွင် ရာပြည့်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ရာပြည့် အကြံပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ရာပြည့်လွန်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ဓါတ်ပုံပေါင်း ၈၀ကျော်ကို စည်ပင်ရှိသတ်များအား စင်းကျင်းပြသခဲ့ပါသည်။ ဓါတ်ပုံများကပ်ဖို့ ဘုတ်များကို ငှားပေးခဲ့သော စွပ်စာပေမှ ဦးဝင်းမျိုးကို ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။ စာရေးဆရာများ၏ ဓါတ်ပုံများကို ထပ်မံပြည့်စွက်ကာ လှည်းတန်းစင်တာရဲ့ တိုက်ခန်းတွင် ဓါတ်ပုံများအားလုံးကို ပြတိုက်လေးတစ်ခုသဖွယ် ထားရှိသိမ်းဆည်းပေးသွားမည် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုရာပြည့်ပွဲသို့ သတိတရဖြင့် တက်ရောက်လာခဲ့ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များအားလုံး၊ ဝေ့မျိုးမိတ်သင်္ဂဟများ နှင့် အစစအရာရာ ဝိုင်းဝန်း ကူညီပေးခဲ့ကြသော မိုးမစဉ်းတော်သားများနှင့် အိမ်နီးနားချင်းမိတ်ဆွေများ၊ သူငယ်ချင်းများအား ဘဘကြီးဦးခင်မောင်လတ်နှင့် မေမေကြီး ဒေါ်ခင်မျိုးချစ်တို့ မိသားစုက လျှိုက်လှဲစွာဖြင့်ကျေးဇူးတင်လျက် ရှိနေကြပါသည်။

ဂျွန်နီယာဝင်း